

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 32453

Kl. 69/21/02

Kazimierz Prószyński, Warszaw

B26C 21/32

Przyrząd do golenia

Zgłoszono 12 września 1938

Udzielono 11 grudnia 1943

Znane przyrządy do golenia mają tę niedogodność, że po goleniu, przed myciem poszczególne części muszą być z przyrządu wyjmowane. Wynalazek niniejszy usuwa tę niedogodność, ponieważ pozwala na rozkładanie poszczególnych części przyrządu bez ich wyjmowania.

Przyrząd według wynalazku posiada dwie płytki oraz pochewkę z nożykiem, umieszczoną między tymi płytkami, przy czym płytki i pochewka są połączone na bokach krótszych zawiasami. Płytki zewnętrzna, to znaczy stykająca się z powierzchnią goloną, posiada brzegi proste oraz śrubkę *i* w środku, druga zaś płytka wewnętrzna posiada brzegi podłużne uzbitye oraz otwór, przez który przechodzi

koniec rękojeści przy wkręcaniu jej na śrubkę.

Wskutek połączenia wspomnianych płytek i pochewki z włożonym do niej nożykiem, części przyrządu nie muszą być wyjmowane.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój przyrządu według wynalazku, fig. 2 — widok przyrządu od strony rękojeści z płytkami *a* i *b* oraz z pochewką *d*, połączoną z płytkami zawiasami *c*, fig. 3 — osobno pochewkę, do której wkłada się nożyk, przy czym występ sprężysty *e* wpada do otworu nożyka. Nożyk opiera się swoim brzegiem o dwa zagięcia *f* i, dzięki swej sprężystości, ściśle przylega do ścianek pochewki nieco wygiętej cylindrycznie. Obie płytki posiadają wgłębienia *g*, *g'*, w któ-

rych mieści się pochwka po złożeniu płytek, wskutek czego nie przeszkadza ona w dociskaniu nożyka przy wkręcaniu rękojeści h na gwint i . Płytką a posiada po obu stronach śruby i dwa czopki k , k' , z których czopek k' jest wzdłuż do połowy spłowany w celu umożliwienia przylegania do niego występu e pochwki. W razie, jeżeli szerokość występu e równa się średnicy otworu nożyka, czopek k' może być zupełnie usunięty, gdyż wtedy występ e wystarczy sam do utrzymywania nożyka we właściwym położeniu.

Rękojeść h jest połączona z płytką b tak, że może się w niej luźno obracać, w celu wkręcania jej na śrubę i . Jak uwidoczniło na fig. 1, koniec górny rękojeści jest węższy i tworzy szyjkę, która jest wkładana w otwór tulejki n na płytce b . Brzeźi szyjki po włożeniu do otworu tulejki n zostają odgięte na boki tak, że tworzą one kołnierz, jak uwidoczniło na rysunku. Można też zastosować szyjkę z gotowym kołnierzem, winna ona wtedy jednak stanowić osobną część połączoną z rękojeścią za pomocą śruby.

Szyjka taka może mieć otwór na wylot, z obu końców nagwintowany, przy czym koniec dolny tej szyjki musi być nakręcanym na śrubę, wystająca z płasko obciętego końca rękojeści, górny zaś koniec służy do nakręcania na śrubę i . Średnica końca rękojeści przy śrubie winna być większa od średnicy otworu tulejki n . Szyjka w swej cieńszej części winna być dłuższa od głębokości odpowiadającego jej otworu tulejki, aby dawała się suwać wzdłuż tego otworu i ewentualnie pochyłać się na boki. Na wolnym miejscu pomiędzy szyjką a częścią rozszerzoną otworu tulejki n umieszczona jest sprężyna spiralna dociągająca rękojeść do tulejki n i zapobiegająca luźnemu poruszaniu się rękojeści. Sprężyna ta może być umieszczona również z drugiej strony tulejki n , na dol-

nym końcu szyjki rękojeści h . Dla zapobieżenia odkręcaniu się szyjki w rękojeści h , przebita jest ona razem ze śrubą w rękojeści sztyftem, który można wkładać przez otwór wywiercony w tulejce n płytki b . Jedną ściankę pochwki jest nieco krótsza od drugiej w celu ułatwienia wkładania do pochwki tej nożyka. Płytką b posiada z boku, od strony zawiasy, występ l z końcem zagiętym m , przy czym występ ten ogranicza otwieranie płytek względem siebie najwyżej o 180° , zagięty zaś koniec m pozwala pochwce z nożykiem na odchylenie się od płytki b najwyżej o 90° , analogiczny zaś koniec płytki a pozwala na także najwyżej odchylenie się pochwki względem tej płytki, czyli w rezultacie obie płytki rozchylają się wzajemnie o 180° i trzymać będą pochwę z nożykiem względem siebie pod kątem 90° . Rozchylanie się to jest ułatwiane za pomocą sprężynki spiralnej, umieszczonej w środku zawiasy na jej ośce, między występami skrajnymi płytek a i b , przy czym jeden koniec sprężynki opiera się o płytkę a , a drugi o płytkę b , zmuszając je do samoczynnego rozwierania się.

Występ e pochwki może mieć dowolny kształt, np. kształt guzika, dopasowanego dokładnie do otworu nożyka i dającego się odchyłać przez naciskanie palcem w celu wyjęcia nożyka.

W przyrządzie według wynalazku może być użyta również pochwka, przedstawiona na fig. 4, to znaczy, dłuższa i węższa od poprzedniej i zaopatrzona w zagięcia p , p' , umieszczone po jej bokach i obejmujące nożyk. Pochwka ta posiada otwory o , znajdujące się naprzeciw otworów skrajnych nożyka i posiadające brzeźi zagięte w celu ustalenia nożyka względem pochwki. Płytką b posiada w tym przypadku, w celu umieszczenia pochwki, wgłębienie g , które przechodzi przez całą długość płytki b .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do golenia, posiadający płytki zewnętrzną i wewnętrzną, między którymi umieszcza się nożyk i które są połączone zawiasą, znamieny tym, że posiada pochewkę (*d*) do nożyka, umieszczoną między wspomnianymi płytkami na zawiasie oraz występ (*l*) z końcem zagiętym (*m*), umieszczony na jednej z płytek (*a*, *b*), lub dwa takie występy, umieszczone po jednym na każdej płytce, służące do ograniczania kąta rozchylania się płytek do 180° oraz ustalania pochewki z nożykiem względem płytek o kąt do 90°, przy czym płytki te są zaopatrzone we wgłębienia (*g*, *g'*), w których mieści się pochewka po docięnięciu nożyka między nimi.

2. Przyrząd do golenia według zastrz. 1, posiadający jedną z płytek, zaopatrzoną w śrubę, znamieny tym, że posiada rękojeść (*h*) osadzoną stale na drugiej ze wspomnianych płytek tak, że może się luźno obracać wokół swej osi i wkręcać na śrubę drugiej płytki.

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że pochewka (*d*) jest zaopatrzona w występ sprężysty (*e*), który wcho-

dzi do najbliższego względem zawiasy otworu nożyka i służy do przytrzymywania nożyka w pochewce.

4. Przyrząd według zastrz. 1—3, znamieny tym, że posiada sprężynę spiralną umieszczoną na ośce zawiasy w ten sposób, że opiera się ona jednym końcem o płytkę zewnętrzną (*a*) a drugim końcem o płytkę wewnętrzną (*b*), wskutek czego płytki te roztwierają się samoczynnie.

5. Przyrząd według zastrz. 1—4, znamieny tym, że posiada tulejkę (*n*), w której osadzona jest rękojeść (*h*) tak, że może wzdłuż niej luźno poruszać się oraz sprężynę, dociskającą rękojeść do tej tulejki.

6. Odmiana przyrządu według zastrz. 1—5, znamienna tym, że przyrząd posiada pochewkę o długości równej w przybliżeniu długości płytek, zaopatrzoną w zagięcia (*p*, *p'*), umieszczone na jej końcach, oraz w otwory (*o*) z zagiętymi brzegami, znajdujące się naprzeciw skrajnych otworów nożyka, przy czym wspomniane zagięcia i brzegi zagięte otworów służą do przytrzymywania nożyka w pochewce po rozwarciu płytek.

Kazimierz Prószyński

Fig. 2.

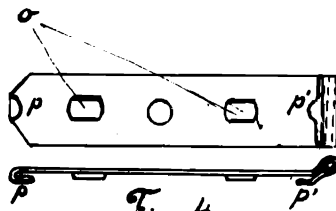
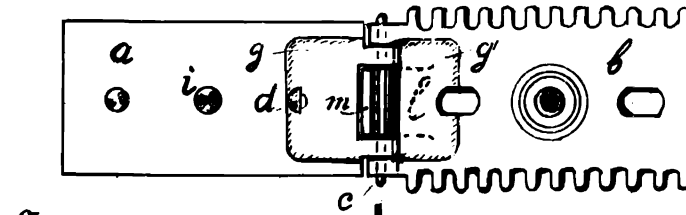

Fig. 4.

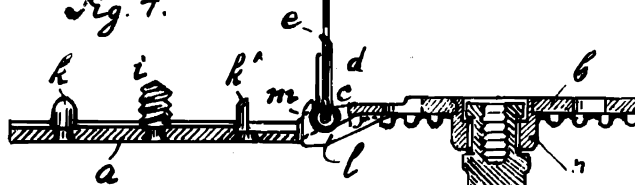

Fig. 1.

Fig. 3.